Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497

hic ꝑ ĩoꝑantẽ grãm. Et bona gr̃a q̃ sic vir
tutũ ꝑfectꝰ opat̃: vt quendã ꝑfectõnis sa⸗
porẽ/nob̃ vicissim aspiret: ⁊ eructet abscõ
dita mũdo: abscõdita in deo/vbi vita nr̃a
abscõdita est cũ xp̃o. Et ꝙ̃ mł̃titudo dul
cedinis tue dñe quã abscõdisti: ſʒ timenti
bus te/nõ amãtibꝫ Jõ nec spõse forte hec
futura dulcedo. Jlla ip̃a occulta sũt spon
se/de q̇bꝫ dic̃. ita gene tue absq̃ ocultꝭ tuis
Jõ nõ ꝑpter illã tñ̃ hec vox facta est: ſʒ ꝑ⸗
pter circũstãtes: magꝭ ꝙ̃o ꝑpt̃ lõge stãtes
⁊ ꝑpter resistẽtes. ꝑpt̃ illos q̇ se timide re⸗
trahũt a sancta ꝯuersatõe: ⁊ ꝑpter illos q̇
inuide detrahũt Quoꝝ alij̃ vitã secretam
vitã sanctoꝝ vacuã putant ⁊ sine honore
Alij̃ quidẽ ⁊ si nõ vacuã: tñ̃ totũ eiꝰ excur⸗
sum cũ summo horrore. Nã exitũ sine ho
nore suspicari ñ audẽt. Alij̃ vanã: alij̃ ama
ram religionẽ putãt. Jlli nõ venerãt̃ ⁊ isti
verent̃ accedere. Jõ de occultis spõse cu⸗
rauit tenuiter ĩnuere. quasi ex obliq̇ illos
tangẽs: ⁊ istos trahẽs. dũ sic latẽter de in⸗
timis eiꝰ amonuit delicijs. Sic (inquit)
gene tue absq̃ occultis tuis. Ac si dicat. si
cognouissent ⁊ alij̃ q̇bꝫ abscõditis adim⸗
pletꝰ est vẽter a spõsa: q̃ꝫ facile om̃ia detri⸗
mẽtũ facerẽt/vt illa lucrarent̃: q̃ꝫ libenter
⁊ bona ꝑderẽt/⁊ mala ꝑferrẽt: vt abscõdi⸗
te dulcedinis ꝑticipes efficerent̃. Nũc au
tem abscõdita est ab oculis eoꝝ q̃ sanctis
aĩabꝫ in occulto ꝑ vices alludit. Grata tñ̃
vicissitudo/q̃ multoꝝ molestias vincat tẽ
poꝝ. Nec exiles delicie q̃ in futura tp̃a ab
undãt. Quid egestatẽ in illa veremi: De⸗
litie in occultis eius: ⁊ abũdantes delicie.
Abũdantia ei in turribꝫ tuis o spõsa. De
niq̃ sic̃ turris dauid collũ tuũ: ⁊ si latent
delicie/ſʒ ꝙ̃tus eminet. Quõ nõ eminens
turri collata: Sʒ differamus hũc ĩ crasti
nũ sermonẽ. Dicturi de hac turre: qđ ipsi
dauid dederit actor eiꝰ ⁊ tutor Jesus xp̃s
Qui viuit ⁊ regnat ꝑ om̃ia secula seculo⸗
rum Amen.

Sermo. xxvi.

A Qum fortia ad spõsam ⁊ đ spõsa loq̇t̃ (Nã deli
cata ĩ suꝑioribꝫ) ibi sic ait. Col
lũ tuũ sic̃ monilia. ⁊ silr̃ q̇d habes in psal
mo: dñs decorẽ ĩduit: ĩduit fortitudinem
Bona h̃ indum̃ta: q̃ꝝ vnũ ornat: alteꝝ ar
mat. Primũ illđ posuit/ qđ magꝭ ꝑpriuꝫ
spõse videt̃. nũc se ad eiꝰ q̃ndã fortitudĩeꝫ
ꝯuertit. Virtꝰ fortitudĩs tãto ĩ spõsa ꝑcio
sior/q̃nto rarior. Rara plane. Mulierẽ ei
fortẽ q̇s inueniet: Et si põt: tu tñ̃ iesu bo⸗
ne/nõ tã inuenis q̃ talis sit/ q̃ꝫ ꝑuenis vt
sit. Nõ seip̃am turris edificat/ſʒ ip̃e sine q̃
inuanũ laborãt edificãtes. Et vide q̃ꝫ for
tem velit ĩtelligi: quã turri dauid assimi⸗
lat. Sic̃ turris (inq̇t) dauid collũ tuũ. No
li in h̃ collo inflexibilitatẽ ⁊ duriciã acci⸗
pere. Hec enĩ nõ pñt ad laudẽ reflecti: sed
ad maledictõis sñiam ꝑuocant. Maledi
ctus (inq̇t) furor eoꝝ/q2 ꝑtinax. ⁊ obstina⸗
tio/q2 dura. Neruꝰ (inq̇t) ferreꝰ ceruix tua
Ad ꝯdẽnationẽ intorta sunt ista: nõ ad cõ
mendatõꝫ ꝑlata. Rigida ꝑuicacitas solet
libertatẽ mẽtiri/quã in his ꝙ̃bis accipio
Sic̃ turris dauid collũ tuũ. Libera plãe
ceruix/⁊ seruilis ꝯditiõis ignara/ tam ere
cta/tã munita vt turrꝭ dauid. Nõ puto ꝙ
aliq̇ abiecte seruitutꝭ iugo collũ istđ atte⸗
ratur. Graue iugũ suꝑ filios adã a die na
tiuitatꝭ eoꝝ. Sʒ h̃ iã nõ videt̃ de filiabus
adã Jã veterẽ natiuitatẽ regeneratõis no
uitate mutauit: carnalẽ nesciẽs adam/ex q̇
trãsiuit ad xp̃m. ex q̇ secũdo adhesit vnus
sp̃us effecta cũ illo. Jõ libera. qm̃ vbi spi
ritus dñi: ibi libertas. q̃ nos xp̃s liberauit
libertas data/nõ innata. Nã a natiuitate
eoꝝ graue iugũ suꝑ filios adã. Vere g̃ue
ꝙ mulierẽ illã euãgelicã ãnis decẽ ⁊ octo
incuruauerat: ne sineret sursum respicere.
Multũ dissilẽm ab ista: q̃ ceruicẽ ĩ turris
modũ sustulit in celũ. Graue plane iuguꝫ
qđ totũ humanũ genꝰ ĩ hac ĩclita muliere
excutere nõ poterat nec deponere. ⁊ nõ de
sinebat ab onere. ⁊ iniq̇tatẽ addere suꝑ ini
quitatẽ. ⁊ infirmitatẽ suꝑ infirmitatem. et
vtrũq̃ suꝑ alteꝝ: fecunda satis/ ſʒ infelici
nimis fructificatõe. Vis audire apponẽ B
tem iugũ suꝑ iugũ: Audi q̃li se excusatõe
vnꝰ đ inuitatꝭ ab euãgelica subduxerat ce
na. Juga boũ emi q̇nq̃. O stolida aĩma/
aĩa tã ĩualida ceruice/⁊ attrito cõllo/vnũ
illđ excutere ñ poteras/qđ tibi corrupta ĩ
posuit natiuitas. ⁊ pl'a ꝯꝑas. Nõ indiges
emere qđ g̃tꝭ ĩnascit̃. Alia adij̃cꝭ emere/ et
ab h̃ coopmerꝭ/collũ eximere ñ potes. Ju
ga (inq̇t) boũ emi q̇nq̃/⁊ vnũ h̃ tã g̃ue/ tã
generale g̃tꝭ excutere ñ potes. Nec tibi ta⸗
men precium suppetit/ vnde te redimas.
Nescis q̃ꝫ graui iugo tenerꝭ: nisi sanguĩe